

Muutoksen yhteiskannanotto (Muutos 2011): Pakollisesta ruotsin kielen opiskelusta on luovuttava

Julkaistu 12. huhtikuuta 2011. Kirjoittanut Muutoksen yhteiskannanotto.

Suomessa pitkään vellonut keskustelu pakkoruotsin poistosta sai uuden ulottuvuuden RKP:n varapuheenjohtaja Nils Torvaldsin asettuessa sen kannalle. Samalla Torvalds kuitenkin asetti ehtoja eli korvaukseksi pakkoruotsin poistosta kielilakia alettaisiin tulkita aiempaa tiukemmin. Torvalds on sitä mieltä, että tiukemman laintulkinnan myötä palveluiden saaminen ruotsin kielellä helpottuisi.

Ihmetystä herättää, miten lakia voisi tulkita entistä tiukemmin, koska jo nyt Suomen perustuslaissa sanotaan: ”Suomen kansalliskielet ovat suomi ja ruotsi. Jokaisen oikeus käyttää tuomioistuimessa ja muussa viranomaisessa asiassaan omaa kieltään, joko suomea tai ruotsia, sekä saada toimituskirjansa tällä kielellä turvataan lailla. Julkisen vallan on huolehdittava maan suomen- ja ruotsinkielisen väestön sivistyksellisistä ja yhteiskunnallisista tarpeista samanlaisten perusteiden mukaan.”

Perustuslaissa puhutaan kansalaisten oikeuksista, ei velvollisuuksista. Jokaisen suomalaisen ei täydy osata sekä suomea että ruotsia. Kaksikielisyys on mahdollisuus, ei velvollisuus. Tämä mahdollisuus toteuttaa väestömme tarpeet toteutuu parhaiten vapaaehtoisuudella, ei pakolla.

Lisäksi on muistettava, että ruotsia puhuu Suomessa vain noin viisi prosenttia väestöstä. Mielestämme yli 90 prosentin pakottaminen opiskelemaan kieltä, jota he eivät välttämättä koskaan tarvitse, on turhaa ajan ja energian haaskausta. Lisäämällä valinnanvapautta voitaisiin laajentaa mahdollisuuksia ruotsin ja englannin lisäksi muiden kielten opiskeluun. Koska 70–80 prosenttia suomalaisista haluaa kouluruotsin valinnaiseksi, perheillä tulisi olla mahdollisuus päättää tästä asiasta.

On kyse myös erittäin suuresta menoerästä. Tarkkaa summaa ei ole saatavilla, mutta vuositasolla viranomaisbyrokratian pitäminen kaksikielisenä maksanee jopa kaksi miljardia euroa.

Perustuslain edellyttämä asioiden hoitaminen omalla kielellä voitaisiin järjestää ruotsinkielisillä alueilla ruotsia äidinkielenään puhuvilla viranhaltijoilla tai tulkkipalveluilla. Muussa osassa Suomea virkamiesruotsin pakollisuus voitaisiin poistaa tarpeettomana.

Helsingin vaalipiiri
Lauri Ahlroth
Tomi Ahosilta
Harri Eerikäinen

Aki Greus
Lasse Laaksonen
Markku Penttilä
Aleksi Pousar

Uudenmaan vaalipiiri
Pasi Hallikainen
Jouni Jokela
Richard Järnefelt
Marjukka Kaakkola
Samuel Kielosto
Mikael Korkman
Seppo Lintunen
Martti Munne
Sanna Onkamo
Eerin Rosenström
Timo Röyhkiö
Lauri Virkamäki

Varsinais-Suomen vaalipiiri
Jari-Petri Heino
Ida-Emilia Kaukonen
Jiri Keronen
Tapio Äyräväinen

Satakunnan vaalipiiri
Olli Hakala

Hämeen vaalipiiri
Veli Karimies
Kimmo Koljonen

Pirkanmaan vaalipiiri
Kai Leponiemi
Oula Lintula

Kymen vaalipiiri
Teemu Lavikka
Markku Papinniemi

Etelä-Savon vaalipiiri
Simo Lipsanen
Sinka Viisala

Pohjois-Savon vaalipiiri
Aki Järvinen
Esa Nyyssönen

Pohjois-Karjalan vaalipiiri
Ilari Papinniemi

Oulun vaalipiiri
Ritva Puolakka
Taneli Voltti

Muutos 2011 jatkaa eduskuntavaaliehdokkaidensa yhteiskannanottojen julkaisemista. Näissä kannanotoissa ehdokkaat ottavat kantaa sellaisiin asioihin, joista puolueella ei ole omaa näkemystä. Yhteiskannanotot siis edustavat vain allekirjoittajiensa eikä puolueen linjaa. Tässä kannanotossa osa Muutoksen eduskuntavaaliehdokkaista vaatii ruotsin kielen pakollisesta opiskelusta luopumista. Merkille pantavaa on, että kaksi allekirjoittajista on suomenruotsalaisia. (Lähde: <http://www.muutos2011.fi>)

Tähän artikkeliin liittyvät asiasanat:
kaksikielisyys, ruotsin kieli, vaalit